

Spørgsmål nr. 9:

»Efter hvilke principper vil ministeren udmånte bemyndigelsen i den nye § 50, stk. 4, 2. pkt.?«

Svar:

Efter den gældende bestemmelse i § 4 i loven om Den Kulturelle Fond og om visse bevillinger på ophavsretsområdet er der udstedt koncession til KODA. Koncessionen vedlægges som bilag.

Det er indtil videre min intention at videreføre ordningen. Det bemærkes imidlertid, at KODA's tariffer for kabelviderespredning for fremtiden vil være undergivet Ophavsretslicensnævnets kompetence. Dette er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, 4-5, 7, 10, 12-13, 15-16, 23-24, 26 og 27 samt § 2, stk. 3, hvorved der på kabelspredningsområdet sker en omlægning fra en tvangslicensordning til en ordning baseret på aftalelicens med mulighed for at få en endelig administrativ afgørelse, såfremt parterne ikke kan nå til enighed. Koncessionen skal ændres i overensstemmelse hermed.

Spørgsmål nr. 10:

»Efter hvilke principper vil ministeren udmånte bemyndigelsen i den nye § 52, stk. 7?«

Svar:

Spørgsmålet vedrører dækning af omkostningerne ved forligsmandens virksomhed.

I bemærkningerne til forslaget anføres følgende:

»Forslaget til § 52, stk. 7, indebærer, at kulturministeren får en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om dækning af omkostningerne ved forligsmandens virksomhed.

Advokatrådet, Forenede Danske Antenneanlæg og Samrådet for Ophavsret har ikke kunnet tilslutte sig forslaget. Det anføres blandt andet, at en bestemmelse om omkostningsdækning vil modvirke de samfundsmæssige og andre hensyn, der ligger bag etableringen af mæglingstinstitutet. Det påpeges endvidere, at det vil være urimeligt at pålægge den begærende part at betale mæglingssomkostningerne, idet reglen altid vil indebære, at omkostningerne skal afholdes af brugerne, som er den svage part.

Kulturministeriet har forståelse for de under høringen fremsatte synspunkter, men ministeriet må fortsat være af den opfattelse, at der bør gives mulighed for, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler af den nævnte karakter. Det forudsættes, at udnyttelsen af bemyndigelsen sker efter forhandlinger med de berørte parter.«

Udgangspunktet er, at omkostningerne ved forligsmandens virksomhed helt eller delvist skal bæres af parterne. Jeg finder det rimeligt, at de parter, som ønsker at benytte sig af forligsmandens ekspertise, betaler for den ydede service. Hertil kommer, at parterne i almindelighed vil være organisationer, myndigheder m.v., som må antages at være i stand til at bære de forbundne omkostninger.

Med hensyn til den nærmere fastlæggelse af, hvem der skal bære omkostningerne, er jeg opmærksom på de fremførte synspunkter om, at omkostningerne ikke ensidigt bør påhvile den begærende part.